

Byla C-368/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. birželio 14 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Finanzgericht Hamburg (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. birželio 2 d.

Pareiškėjas:

R.T.

Atsakovė:

Hauptzollamt Hamburg

Pagrindinės bylos dalykas

Pridėtinės vertės mokestis – Direktyva 2006/112 – Trečiojoje šalyje registruotos transporto priemonės, kuri į Sąjungą įvežama pažeidžiant Sąjungos muitų teisės nuostatas, importo vieta – Galimybė *mutatis mutandis* taikyti Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalį importo PVM

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2006/112/EB 30 ir 60 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad trečiojoje šalyje registruotos transporto priemonės, kuri į Sąjungą įvežama pažeidžiant muitų teisės nuostatas, PVM tikslais importo vieta yra toje valstybėje narėje, kurioje buvo pažeistos muitų teisės nuostatos ir transporto priemonė buvo pirmą kartą naudota Sąjungoje kaip transporto priemonė, ar

toje valstybėje narėje, kurioje reziduoja pareigų muitinei neįvykdęs asmuo ir naudoja transporto priemonę?

2. Jeigu importo vieta yra kitoje valstybėje narėje nei Vokietija: ar yra pažeidžiama Direktyva 2006/112/EB, visų pirma jos 30 ir 60 straipsniai, tuo atveju, kai valstybės narės teisės normoje yra nustatyta, kad Reglamento (ES) Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalis *mutatis mutandis* taikoma importo PVM?

Nurodomi Sąjungos teisės aktai

1991 m. gruodžio 16 d. Direktyva 91/680/EEB, papildanti bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EB, siekiant panaikinti fiskalines sienas, konkrečiai 1 straipsnio 6 punktas

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, konkrečiai 30, 60 straipsniai ir 71 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, nustatantis Sąjungos muitinės kodeksą, konkrečiai 79 straipsnis, 87 straipsnio 4 dalis ir 139 straipsnis

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

2005 m. vasario 21 d. *Umsatzsteuergesetz* (Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, toliau – *UStG*), konkrečiai 21 straipsnio 2 dalis

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

- 1 Pareiškėjas skundžia nurodymą sumokėti importo PVM, taikomą transporto priemonei, kuri į Sąjungos teritoriją buvo įvežta pažeidžiant muitų teisės nuostatas.
- 2 Kelis metus Vokietijoje reziduojantis ir gyvenamąją vietą joje deklaravęs pareiškėjas, Sakartvelo pilietis, 2019 m. sausį Sakartvele įsigijo savo vardu ten įregistruotą transporto priemonę. 2019 m. kovą jis šia transporto priemone iš Sakartvelo per Turkiją, Bulgariją, Serbiją, Vengriją ir Austriją atvyko į Vokietiją, bet nepristatė šios transporto priemonės importo muitinės įstaigai. Vokietijoje jis transporto priemonę naudojo privačioms ir – tai atsakovė *Hauptzollamt* (centrinė muitinė) neigia – verslo kelionėms. Vienos iš šių kelionių metu 2019 m. kovo 28 d. jį patikrino atsakovės kontrolės grupė.
- 3 2019 m. gegužės 13 d. sprendimu atsakovė nustatė, kad pareiškėjas privalo sumokėti muitą ir 8 460,59 EUR importo PVM. Motyvuodama šį sprendimą atsakovė teigė, kad pareiškėjas, nepateikdamas transporto priemonės pirmajai

Sąjungos muitinės įstaigai, neįvykdė savo pareigos, nustatytos Reglamento Nr. 952/2013 139 straipsnyje. Tai reiškia, kad transporto priemonė į Sąjungos muitų teritoriją buvo įvežta pažeidžiant taisykles, todėl pagal Reglamento Nr. 952/2013 79 straipsnio 1 dalies a punktą atsirado skola muitinei. Skolininkas pagal Reglamento Nr. 952/2013 79 straipsnio 3 dalies a punktą yra pareiškėjas, nes jis privalėjo pateikti transporto priemonę muitinei. Importo PVM atsirado pagal *USiG* 21 straipsnio 2 dalį taikant minėtasias muitų teisės nuostatas *mutatis mutandis*.

- 4 Po to, kai jo administracinis skundas buvo atmestas, pareiškėjas dėl šio sprendimo pateikė skundą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 5 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neabejoja, kad pagal Reglamento Nr. 952/2013 79 straipsnio 1 dalies a punktą atsirado skola muitinei. Vis dėlto jis abejoja, ar Vokietija turi kompetenciją taikyti ir importo PVM. Taip būtų, jeigu Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsnių aiškinimas parodytų, kad importo vieta yra Vokietijoje, nors pareiškėjas, prieš atvykdamas į Vokietiją, su transporto priemone pervažiavo kelias valstybes nares. Su tuo susijęs pirmasis prejudicinis klausimas. Antraip reiktų svarstyti galimybę *mutatis mutandis* taikyti Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalį. Tai siekiama išsiaiškinti antruoju prejudiciniu klausimu.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 6 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją prie skolos muitinei būtų galima pridėti PVM prievolę, jei dėl neteisėto veiksmo, dėl kurio atsirado skola muitinei, būtų galima daryti prielaidą, kad prekė buvo išleista į Sąjungos ekonominę apyvarą, todėl galėjo būti vartojama, ir taip būtų įvykęs apmokestinimo PVM momentas (2016 m. birželio 2 d. Sprendimas *Eurogate Distribution ir DHL Hub Leipzig* (C-226/14 ir C-228/14, EU:C:2016:405, 65 punktas), 2017 m. birželio 1 d. Sprendimas *Wallenborn Transports* (C-571/15, EU:C:2017:417, 54 punktas), 2019 m. liepos 10 d. Sprendimas *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 44 punktas) ir 2021 m. kovo 3 d. Sprendimas *VS* (C-7/20, EU:C:2021:161, 30 punktas). Vis dėlto tokia prielaida gali būti paneigta, jei būtų nustatyta, kad, nepaisant muitų teisės aktų pažeidimų, dėl kurių valstybėje narėje, kurioje buvo padaryti šie pažeidimai, atsirado importo skola muitinei, prekė kitoje valstybėje narėje, kurioje ji buvo skirta vartoti, pateko į Sąjungos ekonominę apyvarą. Tokiu atveju apmokestinimo importo PVM momentas įvyko toje kitoje valstybėje narėje (2019 m. liepos 10 d. Sprendimas *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 48 punktas) ir 2021 m. kovo 3 d. Sprendimas *VS* (C-7/20, EU:C:2021:161, 30 punktas).

- 7 Šiuos sprendimus Teisingumo Teismas priėmė dėl prekių, kurios pažeidžiant muitų teisės nuostatas buvo gabenamos per įvairias valstybes nares. Vis dėlto šiuo atveju nagrinėjamos ne gabentos prekės, o prekė – automobilis –, kuris pats buvo naudojamas kaip transporto priemonė. Bylose dėl transporto priemonių įvairūs Vokietijos finansų teismai pirmiau minėtą Teisingumo Teismo jurisprudenciją interpretavo taip, kad transporto priemonės į Sąjungos ekonominę apyvartą patenka toje valstybėje narėje, kurioje jos pirmą kartą iš tiesų naudojamos kaip transporto priemonės. Jos nėra „vartojamos“, kaip suprantama pagal Sprendimo *Federal Express* 44 punktą. Vis dėlto jos yra naudojamos, o tai yra būtina tarpinė vartojimo stadija. Be to, prekės iš trečiųjų šalių, Sąjungoje naudojamos kaip transporto priemonės, sudaro konkurenciją Sąjungoje siūlomoms transporto ir nuomos paslaugoms.
- 8 Vadovaudamasis tuo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagrindinėje byloje priėmė išvadą, kad pareiškėjo transporto priemonė į Sąjungos ekonominę apyvartą pateko Bulgarijoje, nes ten ji pirmą kartą buvo naudota kaip transporto priemonė. Todėl ten būtų importo vieta, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/112 60 straipsnį.
- 9 Vis dėlto abejonių tokia interpretacija sukelia 2021 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *VS* (C-7/20, EU:C:2021:161) Tos bylos faktinės aplinkybės, kiek jos turi reikšmės sprendimui nagrinėjamoje byloje priimti, sutampa su nagrinėjamos bylos faktinėmis aplinkybėmis. Tame sprendime Teisingumo Teismas iš pradžių 32 ir 33 punktuose aprašo siuntinių, kurių apmokestinimas buvo nagrinėjamas byloje *Federal Express*, situaciją: toje byloje, Teisingumo Teismo teigimu, pareigos muitinei buvo neįvykdytos Vokietijoje. Tačiau siuntiniai po to būdavo gabenami į galutinę paskirties vietą Graikijoje ir ten patekdavo į ekonominę apyvartą. Todėl byloje *Federal Express* buvo prieita prie išvados, kad importo PVM, nepaisant pareigų muitinei neįvykdymo Vokietijoje, pirmą kartą atsirado ne Vokietijoje, o Graikijoje.
- 10 Po to Teisingumo Teismas lygina bylos *Federal Express* faktines aplinkybes su bylos *VS*. Ir prieina prie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui netikėtos išvados, kad abu atvejai yra panašūs: byloje *VS* transporto priemonė „faktiškai į Sąjungos teritoriją įvežta per Bulgariją“, todėl būtent šioje valstybėje narėje pareigos muitinei nebuvo įvykdytos (34 punktas). Vis dėlto realiai transporto priemonė „buvo naudojama Vokietijoje, *VS* rezidavimo valstybėje narėje“. Teisingumo Teismas savo Sprendimo *VS* 35 punkte prieina prie išvados, kad transporto priemonė į Sąjungos ekonominę apyvartą pateko tik Vokietijoje, ir importo PVM atsirado šioje valstybėje narėje.
- 11 Atsižvelgdamas į pirmiau (6 punkte) pateiktą patekimo į ekonominę apyvartą apibrėžtį, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo išaiškinti, ar jis teisingai suprato Teisingumo Teismą, kad jeigu transporto priemonė naudojama kaip transporto priemonė tranzitu vykstant per valstybę narę, tai reiškia, kad į Sąjungos ekonominę apyvartą ji patenka ne šioje valstybėje narėje, o tik transporto priemonės vairuotojo rezidavimo valstybėje narėje. Sprendime *VS*

(35 punkte) Teisingumo Teismas rėmėsi tuo, kad nagrinėjama transporto priemonė pirmą kartą į Sąjungos muitų teritoriją pateko Bulgarijoje (*est d'abord entré*), tačiau faktiškai buvo naudojama Vokietijoje (*a été utilisé effectivement*).

- 12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindinėje byloje transporto priemonė buvo naudojama jau Bulgarijoje, taigi, *pirmą kartą* į Sąjungos ekonominę apyvirtą pateko *toje valstybėje narėje*. Juk pareiškėjas naudojo transporto priemonę vykdamas tranzitu per Bulgariją. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nesuprantama, kuo šis automobilio, kaip transporto priemonės, naudojimas (kuris, kaip pripažinta Teisingumo Teismo sprendime VS, nereiškia patekimo į Sąjungos ekonominę apyvirtą) skiriasi nuo vėliau Vokietijoje vykusių kelionių, kurios pagal Teisingumo Teismo vertinimą byloje VS (tik) Vokietijoje lėmė transporto priemonės patekimą į ekonominę apyvirtą.
- 13 Teisingumo Teismas savo Sprendimo VS 35 punkte mini tai, kad Vokietija yra VS rezidavimo valstybė narė. Dėl to gali kilti įspūdis, kad Teisingumo Teismas lemiamu kriterijumi nustatant patekimo į ekonominę apyvirtą vietą laiko asmens, kuris naudoja prekę, gyvenamąją vietą. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nežinomi jokie Teisingumo Teismo sprendimai, kuriuose atitinkamo asmens rezidavimo valstybė narė būtų turėjusi reikšmės vertinant prekių patekimo į Sąjungos ekonominę apyvirtą klausimą.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 14 Antrasis prejudicinis klausimas kyla tik tuo atveju, jei importo vieta, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsnius, yra ne Vokietijoje, o kitoje valstybėje narėje. Tik tuomet svarbu tai, ar, remiantis Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalimi, kuri pagal *UStG* 21 straipsnio 2 dalį *mutatis mutandis* taikoma importo PVM, Vokietijos muitinės įstaigos tampa kompetentingos nustatyti šį mokestį. Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos nagrinėjamu atveju būtų įvykdytos: pagal *mutatis mutandis* taikytiną reglamento 79 straipsnio 1 dalies a punktą importo PVM skola būtų laikytina atsiradusia Bulgarijoje tuo atveju, kai importas įvyko šioje valstybėje narėje. Vokietijoje mokėtinas importo PVM yra mažesnis nei 10 000 EUR. Klausimas kyla tik dėl to, ar Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalies taikymas *mutatis mutandis* nepažeidžia Direktyvos 2006/112.
- 15 Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalies taikymas *mutatis mutandis* Sąjungos teisės požiūriu nekeltų abejonių, jeigu pačioje Sąjungos teisėje būtų nurodyta taikyti šią muitų teisės nuostatą tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos šioje byloje (žr. toliau a dalį). Net jei pagal Direktyvą 2006/112 nebūtų reikalaujama taikyti 87 straipsnio 4 dalį *mutatis mutandis*, pagal Sąjungos teisę toks taikymas būtų leidžiamas, jeigu direktyva jo nedraustų (žr. toliau b dalį).

a) *Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antros pastraipos aiškinimas*

- 16 Vienintelė Direktyvos 2006/112 nuostata, kurioje galėtų būti nurodyta nagrinėjamu atveju taikyti Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalį importo PVM, yra direktyvos 71 straipsnio 1 dalies antra pastraipa. Šioje normoje, kitaip nei direktyvos 71 straipsnio 2 dalyje, yra nustatyta sąlyga, kad už prekes reikia mokėti muitą. Taip yra šios bylos atveju. 71 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad, be kita ko, nagrinėjamu atveju „apmokestinimo momentas ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tada, kai įvyksta apmokestinimo tais mokesčiais momentas ir atsiranda prievolė juos apskaičiuoti“. Apmokestinimo momentas PVM Direktyvos 2006/112 62 straipsnio 1 punkte apibrėžiamas kaip momentas, kada įvykdomos prievolei apskaičiuoti PVM atsirasti būtinos teisinės sąlygos. Prievolė apskaičiuoti PVM pagal direktyvos 62 straipsnio 2 punktą atsiranda tada, kai atsiranda teisė reikalauti šio mokesčio.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, nuorodą į muitų teisę Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje galima suprasti dvejopai. Laikantis plačios sampratos, manytina, kad visų PVM atsiradimo sąlygų atžvilgiu šioje normoje remiamasi muitų teise. Laikantis siauros sampratos, manytina, kad nuoroda į muitų teisę šioje normoje daroma tik dėl apmokestinimo momento ir prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo. Teisingumo Teismas iki šiol nėra pateikęs aiškios pozicijos šiuo klausimu.
- 18 Vokietijos *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą supranta kaip visapusišką nuorodą į muitų teisę. *Bundesfinanzhof* nuomone, tokiu būdu siekiama užtikrinti, kad importo metu taikytinus mokesčius paprastai ir tikslingai galėtų surinkti viena ir ta pati institucija. Laikantis tokios sampratos reikėtų preziumuoti, kad 71 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje aiškiai nurodoma *mutatis mutandis* taikyti Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalį. Tai reikštų, kad į antrąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti neigiamai.
- 19 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą supranta taip, kad nuoroda į muitų teisę joje daroma tik dėl apmokestinimo *momento* ir prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo *momento*. Šią sampratą patvirtina normos formuluotė, genezė ir struktūra.
- 20 Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje muitų teise remiamasi tik nustatant apmokestinimo momentą ir prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo momentą. Kad apmokestinimo momentas ir prievolė apskaičiuoti PVM, kaip tai suprantama pagal direktyvos 62 straipsnį, yra atsiradę, jau preziumuojama pačioje normos formuluotėje.
- 21 Prieš Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą galiojusiose nuostatose iš pradžių buvo aiškiai susieti skolos muitinei ir PVM skolos atsiradimas *ir* jų mokėjimo terminas. Tik po Direktyva 91/680 atlikto pakeitimo

apmokestinimo momento ir prievolės apskaičiuoti importo PVM bei muitą sąsaja taikoma tik atsiradimo momento atžvilgiu.

- 22 Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antros pastraipos vieta direktyvos struktūroje taip pat paneigia, kad daroma nuoroda į muitų teisės nuostatas, reglamentuojančias kitus aspektus nei mokesčio atsiradimo momentą. Importo vieta, pavyzdžiui, reglamentuojama direktyvos V antraštinės dalies 4 skyriuje (60 ir 61 straipsniai). Šioje antraštinėje dalyje aiškiai reglamentuojama „apmokestinamųjų sandorių vieta“. O Direktyvos 71 straipsnio 1 dalies antra pastraipa yra VI antraštinėje dalyje, kurios dalykas yra „apmokestinimo momentas ir prievolė apskaičiuoti PVM“.
- 23 Ir 71 straipsnio vieta Direktyvos 2006/112 4 skyriaus VI antraštinėje dalyje rodo, kad šioje normoje reglamentuojamas tik prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo momentas, bet ne jo atsiradimo vieta. Šį skyrių sudaro du straipsniai (70 straipsnis ir 71 straipsnis). Direktyvos 70 straipsnyje nustatyta, kada įvyksta apmokestinimo momentas ir atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM prekių importo atveju, o 70 straipsnyje reglamentuojamos specialios taisyklės 70 straipsniui.
- 24 Plačią Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antros pastraipos sampratą galiausiai paneigia ir tai, kad direktyvos nuostatos, reglamentuojančios importo PVM, būtų nereikalingos, jei šioje normoje iš tiesų būtų pateikiama visapusiška nuoroda į muitų teisę.
- 25 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos (visų pirma iš 2010 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* (C-230/08, EU:C:2010:231, 42 punktas), 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Harry Winston* (C-273/12, EU:C:2013:466, 41 punktas), 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Eurogate Distribution ir DHL Hub Leipzig* (C-226/14 ir C-228/14, EU:C:2016:405), 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Wallenborn Transports* (C-571/15, EU:C:2017:417) ir 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 41 punktas) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nėra visiškai aišku, ar Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nuoroda į muitų teisę daroma ir dėl PVM skolos atsiradimo vietos.
- 26 Į antrąjį šioje byloje pateikiamą prejudicinį klausimą Teisingumo Teismas neatsakė ir 2021 m. kovo 3 d. Sprendime *VS* (C-7/20, EU:C:2021:161). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą toje byloje pateikęs teismas buvo uždavęs klausimą dėl galimybės *mutatis mutandis* taikyti Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalį. Tačiau Teisingumo Teismas šiuo klausimu nuomonės nepareiškė.

b) *Galutinio jurisdikcijos reglamentavimo nebuvimas Direktyvoje 2006/112*

- 27 Jeigu paaiškėtų, kad Direktyvoje 2006/112 nėra nurodoma *mutatis mutandis* taikyti Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalį, kyla dar vienas klausimas, ar joje toks šio straipsnio taikymas yra draudžiamas. Kad toks draudimas egzistuoja, galėtų liudyti tai, kad Direktyvos 2006/112 60 ir 61 straipsniuose

reglamentuojama importo vieta. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2016 m. birželio 2 d. Sprendimą *Eurogate Distribution ir DHL Hub Leipzig* (C-226/14 ir C-228/14, EU:C:2016:405) ir 2019 m. liepos 10 d. Sprendimą *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579) supranta taip, kad su apmokestinimu PVM susijusios muitų teisės nuostatų pažeidimo pasekmės Direktyvoje 2006/112 galutinai nėra reglamentuotos. Teisingumo Teismas, pavyzdžiui, turėjo galimybę šiose bylose susieti PVM apmokestinamą importą su nerašytu apmokestinimo momento elementu – patekimu į ekonominę apyvartą.

- 28 Direktyvos 2006/112 60 straipsnio formuluotė leidžia tai padaryti. *Mutatis mutandis* taikytinoje Reglamento Nr. 952/2013 87 straipsnio 4 dalyje nėra nustatyta importo vieta, kuri prieštarautų direktyvos 60 straipsniui; jame veiksmingo teisės į PVM, kai atitinkama suma mažesnė nei 10 000 EUR, įgyvendinimo tikslu tik nustatoma kitos valstybės narės kompetencijos surinkti PVM fikcija. Priešingu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išvelgia pavojų, kad importo PVM apskritai nebus nustatytas. Jeigu paaiškėtų, kad nagrinėjamu atveju Vokietija nėra kompetentinga surinkti importo PVM, šis mokestis turėtų būti renkamas toje valstybėje narėje, kurioje jis atsirado pirmą kartą. Atsakovė *Hauptzollamt* atkreipė dėmesį į tai, kad praktiškai tai dažnai būtų neįmanoma.